

УДК 543.272.108

ДІАГНОСТИЧНИЙ АНАЛІЗ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ: МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕЗУЛЬТАТІВ

Белоусов Я.І.

DIAGNOSTIC ANALYSIS of REGIONAL DEVELOPMENT : MECHANISM OF REALIZATION OF RESULTS

Belousov Ja.I.

В статті досліджено сутність діагностичного аналізу розвитку регіонів, який сприяє створенню непрямих регулюючих моделей управлінської дії, можливості отримувати інформацію про комплексну і всебічну оцінку стану конкретного регіону. Механізм реалізації результатів діагностичного аналізу має забезпечуватися економічними важелями. Серед них найважливішим є формування фінансових ресурсів, які давали б можливість забезпечити здійснення відповідних регіональних програм. Оскільки стратегія діяльності керівництва регіону розробляється в результаті встановлення пріоритетних цілей, діагностичний аналіз розвитку регіону в першу чергу має бути орієнтований не тільки на виявлення проблем, а й виявлення базових можливостей регіону. Результатом аналізу може бути виявлення відхилень від нормального стану у розвитку регіону. Після аналізу й оцінки території розробляються конкретні рішення про її використання з визначенням характеру режиму використання тих або інших ділянок території. Необхідність проведення аналізу економічного розвитку серед сукупності регіонів країни обумовлена ще й тим, що рівень економічного розвитку регіону неможливо оцінювати автономно.

Ключові слова: діагностичний аналіз, інформація, стратегія, розвиток, регіон, механізм, реалізація, результати.

Вступ до розгляду питання. Останнім часом зростає значення властивостей і якостей території регіону як своєрідного індикатора стану середовища життєдіяльності людини. Територія починає сприйматися як природний базис для будь-якої економічної діяльності, як основа консолідації інтересів певних соціальних груп, управління різними формами господарювання, різноманітної суспільної діяльності. Творча економічна політика в суспільному розвитку – це початок нового етапу. Виважена стратегія дій, висока професійна підготовка є основою творчої економічної діяльності, проведення якої вимагають сучасні процеси, що відбуваються в Україні. Суперечності поточних перетворень набувають конкретного і часом унікального практичного впровадження саме в регіонах, тим самим переносачи на них центр ваги.

Мета статті. Дослідження сутності діагностичного аналізу розвитку регіонів, який є фундаментом будь-якого регіонального дослідження та допомагає розробляти не тільки оптимальну стратегію діяльності керівників регіону та надавати системну картину стану і тенденцій розвитку, а й виявляти основні лінії зв'язку між розвитком різноманітних процесів через механізм реалізації результатів аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання проведення комплексних досліджень соціального та економічного розвитку регіонів із застосуванням діагностичного аналізу розглядаються в наукових роботах вчених В. Гейца, У. Ізарда, А. Г. Гренберга, В. А. Устименка, В. С. Василенка, І. В. Заблудської, Б. Т. Кліяненка, А. В. Поповкіна, Є. М. Ахромкіна, Я. Б. Олійника, А. І. Доценка, А. В. Степаненка, В. К. Симоненка, С. І. Дорогунцова та інших.

Результати досліджень дозволяють визначити, що незважаючи на різницю в особливостях розвитку регіонів, обрану структуру управління регіонами для розв'язання досить складних управлінських завдань і поставлених цілей, які належить розв'язувати в ситуаціях високого ступеня невизначеності, потрібні спеціальні програми. Однією з них є програма комплексного дослідження регіонів, яка дозволяє розробляти оптимальні управлінські стратегії на середньострокову перспективу. Механізм реалізації результатів аналізу на практиці складний, а механізм застосування спеціальних організаційних принципів в аналітичних дослідженнях соціального розвитку регіонів до кінця не визначений, тому ці питання потребують дослідження і вивчення.

Виклад основного матеріалу. Дослідження регіонів і впровадження оптимальних управлінських стратегій регіонального розвитку, заснованих на наявних можливостях та конкурентоспроможності і направлених на ліквідацію відсталості, є науковою роботою. Метою такого дослідження є вирішення складних управлінських завдань. Особливістю

дослідження є те, що воно відбувається в ситуаціях високого ступеня невизначеності.

Велике значення має аналіз чинних тенденцій та закономірностей розвитку окремих регіонів, вимірювання та оцінка рівнів використання їхніх соціально-економічних потенціалів, оцінка ефективності функціонування матеріального та нематеріального виробництва, виявлення специфіки та масштабів індивідуального споживання. Такий аналіз може служити інформаційною основою для перерозподілу сукупного суспільного продукту та національного прибутку.

Робота дослідників починається з конкретних завдань за кожним напрямом аналізу і зосереджена на збиранні фактичних показників та основних параметрів аналізу, проведенні оцінювання; визначенні можливостей і механізмів управлінського регулювання, визначенні стану економіки та чинників, що впливають на нього; виділенні пріоритетних чинників впливу, визначенні напрямів та тенденцій розвитку, зв'язку між явищами, що вивчаються. Етапи дослідницької роботи потребують системного підходу до збору та опрацювання інформації і необхідності подати її у варіанті, який допоможе зіставляти показники різних періодів та рівнів [5].

Реалізуються дослідження через комплексні заходи. Проблеми інформаційного дефіциту розв'язуються за допомогою спеціальних організаційних заходів які можуть включати:

- своєчасну розробку стратегії розвитку в умовах недостатнього інвестування з використанням багатокритеріального підходу; результативний та принциповий підхід до вирішення управлінських завдань зумовлює прогнозування розвитку ситуації, яка перебуває під дією конкретних чинників; осмислення комплексної аналітичної інформації та виявлення управлінських зв'язків. В такій ситуації стан вузлових проблем оцінюється експертами, а вихідні показники експертної оцінки мають включати виявлення чинників впливу та тенденцій розвитку;

- розробку методики управління активізацією інвестиційної діяльності регіону на підставі гармонійного поєднання та управління зовнішніми і внутрішніми резервами регіонального розвитку та умов для інвестиційної діяльності. Методика надає можливість формувати комплекс ефективних тактичних та стратегічних рішень, спрямованих на максимальне використання потенційних можливостей регіонального розвитку. Управління формуванням ресурсного потенціалу, активізацією інвестиційної діяльності має базуватися на синтезі передумов для інвестиційної діяльності та умов, що склалися в кожному виді економічної діяльності окремо, результатом чого є розробка сценаріїв активізації інвестиційної діяльності регіону загалом.

Чинником впливу на будь-яке рішення у сфері державного управління регіональним розвитком є обсяг інформації, джерелом якого виступають тісно

взаємопов'язані між собою процеси, що відбуваються в різних сферах. Рішення у сфері державного управління регіональним розвитком, що є частковими або не завершують і не розв'язують остаточно проблем розвитку в середовищі, зумовлюють виникнення нових питань [7].

Головна властивість діагностичного аналізу розвитку регіону – його скерованість на виявлення ієрархії проблем базових можливостей, які визначають баланс цілей і спроможностей у прийнятті управлінських рішень, враховуючи характерні риси концепції управління та їхні класифікаційні ознаки. Після визначення завдання, на першому етапі пізнається об'єкт дослідження як територіальна соціально-економічна система, визначається мета, робиться підбір критеріїв для визначення об'єкта як системи. Подальша робота скерована на окресленні межі системи, що вивчається, визначенні її структури – складові частини, елементи і зв'язки між ними. Складанням математичної моделі системи, визначенням ступені її сформованості, дослідження завершується. Пізнання об'єкта як системи дає змогу найбільш правильно визначити шляхи його розвитку. За допомогою системного підходу і діагностичного аналізу пізнаються реально функціонуючі галузеві системи розселення, виробничо-територіальні системи, і більш складні їх утворення – ТВК та суспільно-географічні комплекси [3]. Системний підхід визначає шляхи вдосконалення розміщення виробництва, розселення і територіальної організації невиробничої сфери регіону тощо, дає змогу широко застосовувати економіко-математичні методи. Найбільшого поширення набули методи математичного програмування, математико-статистичні із застосуванням аналітичного інструментарію щодо збору кількісної інформації і її обробки; методи математичного моделювання, як формалізований опис явищ і процесів, побудова відповідних моделей, систем математичного рівняння [4]. Часткові завдання також вирішуються за допомогою аналізу, який дає можливість обґрунтувати оптимальну стратегію управлінської діяльності.

Обґрунтування обраної стратегії управління економікою регіону, її реформування, точна діагностика стану економіки регіону потрібні передусім для визначення стабільності, інвестиційної політики регіонів, аналізу ресурсної забезпеченості та інвестиційного клімату; формування позитивних і негативних чинників, що впливають на надходження внутрішніх та іноземних інвестицій з метою їхнього врахування в стратегічних управлінських рішеннях.

Оцінювання організації інвестування, їхню ефективність, необхідність застосування нових механізмів з регулювання українських та іноземних інвестицій, впровадження системи правових гарантій щодо інвестицій, удосконалення державного регулювання інститутів законотворення

визначаються через діагностику, яка ґрунтується на порівнянні і виступає носієм інформації для підприємців, керівників всіх регіонів, банкірів та бізнесменів. Але рівень розвитку регіонів треба розуміти не як обсяг виробництва чи економічний потенціал, бо регіони мають різні економічні параметри (розмір території, чисельність населення тощо). Дедалі більше переважає думка, що найточнішим показником рівня розвитку регіону є розмір національного доходу на душу населення, який залежить від рівня економічної діяльності, а ефективно управління розвитком регіону ґрунтується головним чином на розпорядженні ресурсним потенціалом.

Результати діагностичного аналізу стану регіону і його основних підсистем реалізуються через механізм побудови та впровадження вдалої стратегії розвитку регіону, яка б враховувала сучасні вимоги до промислового, транспортного, ресурсного, фінансового, інвестиційного та інших потенціалів. Головні характеристики об'єкта та чинники впливу і взаємодії в розвитку конкретних процесів виявляють вже на першому етапі аналітичного дослідження. Визначення тенденцій розвитку та умов, за яких воно буде оптимальним є важливим аспектом - принципом стратегічного плану [5].

Дієвим інструментом побудови стратегії розміщення ресурсів, в тому чи іншому регіоні, а також реалізації стратегії з метою проникнення на певні регіональні ринки стає економічна і соціальна діагностика, яка сприяє створенню умов для збереження наявного балансу стабільності регіонів та підтримання нових продуктивних заходів. Мета дослідження проблем економіки і соціальної структури в регіоні ще й в тому, щоб визначити чинники, які негативно впливають на її стан. Інфраструктурна невідповідність або її відсутність, структурні деформації і викривлення, регіональні диспропорції — це недоліки в соціально-економічному розвитку регіонів, які можуть бути попереджені, оскільки вчасно проведена діагностика передбачає виявлення негативних впливів на відповідних етапах розвитку.

Виникнення істотних диспропорцій у господарстві регіону, зумовлених недостатнім урахуванням в управлінні соціальних умов, зростанням ролі людського фактора в економіці — це чинники, які певною мірою впливають на посилення наукового інтересу до питання регіонального розвитку. Вплив соціальних умов на процес розвитку регіону проявляється таким чином, що вони покликані не лише регулювати виробничий процес, а й створювати сприятливі умови для життєдіяльності населення та кожної особистості.

Отже, професійне керівництво людьми, набутий ними досвід, майстерність, освіта, інтереси та активність населення, задоволення їхніх потреб, політична стабільність країни також забезпечують економічне зростання регіону. Досягнення, набуті

сучасним суспільством є результатом цілеспрямованої діяльності людей. В залежності від змісту цілей і методів їхнього здійснення, результати суспільної праці можуть забезпечити розвиток соціально-економічної системи або призвести її до деградації. Зміст цільових установок проявляється в пануючих політичних, соціально-економічних і духовних концепціях, програмах та практиці їхньої реалізації. Кінцеві результати — зростання ефективності суспільного виробництва, національного багатства і рівня життя — залежать від стану і взаємодії таких системо-утворюючих компонентів (і, одночасно факторів розвитку), як природне середовище, наука і освіта, економіка, політика, медицина, духовний, культурний і моральний розвиток народу. В межах конкретної держави вони посідають помітне місце і відіграють конкретну роль в його розвитку [8]. Потенційні можливості регіону допомагає реалізувати зміна основних параметрів якості життя населення регіону, вона створює більш сприятливий соціальний клімат. Приділення уваги цим питанням є важливим завданням програми розвитку регіону.

Важливим фактором в організації збереження наявного балансу стабільності регіонів є затребуваність підприємцями, бізнесменами, банкірами, керівниками всіх рівнів інформації (результату проведеного діагностичного аналізу) про комплексну і всебічну оцінку стану конкретного регіону. Через такий механізм кожний з них отримує можливість визначити природно-ресурсну основу розвитку продуктивних сил, умови їх розміщення; ознайомитися з інфраструктурою регіону, надати оцінку та визначити перспективність стану регіону; оцінити ресурсний і фінансовий потенціали; виявити можливість розвитку виробництва з урахуванням сукупності ресурсних і соціально-інституційних обмежень; розрахувати ефективність розміщення певних видів економічної діяльності. В роботі з оцінювання соціально-економічного розвитку регіону застосовується система балансових рівнянь на основі розрахунку коефіцієнтів кореляції для регіону. Перевагою такої системи є можливість постійно доповнювати оперативну базу даних і удосконалювати розвиток господарського комплексу регіону, проводити економічний моніторинг та систематизувати його показники.

Окрім системи балансових рівнянь в оцінюванні соціально-економічного розвитку застосовується дослідження одного з найважливіших потенціалів регіону — ресурсного потенціалу. Тобто базою дослідників стають стан розвитку промисловості, природні та трудові ресурси регіону, господарський потенціал, стан розвитку транспорту, зв'язку, торгівлі, обласної та муніципальної власності, зовнішньоекономічних зв'язків, фінансової державної системи. Економічне і виробниче районування, поселенська і економіко-інфраструктура регіону, його географічне

положення досліджуються методами морфологічного аналізу, адже сутність географічної цілісності регіону полягає в органічній єдності природної, матеріальної та соціальної сфер. Усі три компоненти поєднуються не довільно, а під впливом певних закономірностей, факторів, передумов. Сполучення вихідних умов формування регіону дає величезну кількість варіантів — з цих причин тотожних регіонів не існує [3].

Важливою передумовою розвитку економіки регіону є оцінка та аналіз регіональних відмінностей в економічному потенціалі та рівнях економічного розвитку. Економічний потенціал регіону розкриває загальні його можливості, його економічну потужність. Під рівнем економічного розвитку розуміють ступінь використання усіх виробничих ресурсів, можливості задоволення найважливіших суспільних та індивідуальних потреб. Виражена економічна основа і зв'язок фінансових ресурсів з відтворювальними процесами дає можливість визначити їх склад та структуру продукції, виражену в загальнодержавних або кадастрових цінах.

Узагальнюючим показником економічної оцінки природних ресурсів доцільно вважати вартість валової продукції, виражену в загальнодержавних або кадастрових цінах, розрахованих методом ранжування наведених витрат.

Міжетнічні відносини, політична структура, рівень життя в регіоні, стан розвитку соціальної сфери, соціально-демографічні характеристики, виробництво, зайнятість населення регіону, стан громадської думки вивчаються за допомогою методів комплексного аналізу населення.

Найважливішу модель одного регіону не можна механічно переносити на інший, нехтуючи його специфікою. Це стосується не лише внутрішніх регіонів держави, але й її самої, бо на певному рівні державу можна трактувати як регіон. Тенденції розвитку регіону та характер формування міжрегіональних зв'язків, спроможність виявити основні лінії зв'язку між розвитком різноманітних процесів можна отримати, застосовуючи в роботі аналіз інформаційних процесів. Через нього досліджується характер зв'язків державних структур управління і населення регіону, якість і вчасність інформування населення про діяльність регіональних і місцевих адміністрацій, способи й ефективність поширення інформації в структурах самої адміністрації і забезпечення взаємодії громадян з владою регіону [1].

Керівництво в регіоні розробляє механізми реалізації стратегії діяльності на підставі інформації, яка має високу управлінську цінність, отриману на першому етапі дослідження відповідно до поставлених цілей і завдань.

Реалізація стратегії регіонального економічного зростання потребує прискореного розвитку високотехнологічних виробництв, здатних створювати наукоємну продукцію з високою

доданою вартістю, формування експертного потенціалу цих виробництв, підвищення технологічного рівня підприємств завдяки прогресивним науково-технічним досягненням та наявності фінансового потенціалу як сукупності фінансових можливостей економічної системи території [8]. При цьому кількісні та якісні зміни цих можливостей досягаються, по-перше, завдяки раціональному й найефективнішому використанню фінансових ресурсів на потреби суспільного розвитку території. Зважаючи, що реальні резерви на кожному етапі розвитку мають певні межі, які дуже рухливі, на перший план виходять питання адекватної організації, зокрема через відповідний фінансовий механізм. По-друге, як наслідок дії власне економічних процесів.

На регіональному рівні обласна державна адміністрація розробляє спільно з науково-дослідними центрами України стратегії економічного і соціального розвитку області, регіону або цільові регіональні програми розвитку з урахуванням визначених пріоритетів, які сьогодні у більшості регіонів відсутні. Ці пріоритети у виробничій сфері доводяться до органів самоврядування міст регіону і реалізуються на конкретних підприємствах [9].

Вирішенням таких складних завдань у просуванні до намічених цілей займаються експерти, здатні аналітично, системно і глибоко вивчати та надавати інформацію про розвиток тих чи інших конкретних процесів, що відбуваються в регіональному середовищі.

Всі допоміжні супроводжувальні програми дослідження здійснюються паралельно за допомогою таких дій, як формування, контроль, фінансування, співпраця, реалізація та сплата податків [9]. Вони містять результати проведеного дослідження інвестиційного, ресурсного, кадрового потенціалу, виробничого комплексу, довкілля, політичної системи тощо.

В ситуації, коли в аналітичній роботі головний акцент, з одного боку, робиться на вивченні населення і соціальних процесів, а з іншого - на всебічності і глибини досліджень економіки, її потенціалів, галузей, дослідники застосовують такі підходи, як виявлення суперечностей, неспроможності, ступеня стабільності, позитивних починань, причин розбалансування, напрямів і причин зростання ефективності, потенційно проблемних місць та визначення переваг [6].

Визначення дослідниками чинників соціальної поведінки здійснюється дуже ретельно у зв'язку з тим, що найголовнішим об'єктом управлінської дії є населення з його особистими потребами. До уваги беруться етнічний та політичний баланс, міграція населення, масова свідомість та інше. Об'єктами досліджень є також характеристики рівня життя, стан ринку праці, аналізується розвиток системи торгівлі та обслуговування, охорони здоров'я,

системи освіти та культури, інших систем. Між цими процесами виявляються певні зв'язки.

Для досягнення успіху в розвитку економіки регіонів має бути реалізована оптимальна стратегія діяльності керівництва регіонів як результат проведеного діагностичного аналізу.

Висновок. Результати досліджень дозволяють визначити, що незважаючи на різницю в особливостях розвитку регіонів, обрану структуру управління регіонами для розв'язання досить складних управлінських завдань і поставлених цілей, потрібні спеціальні наукові розробки, а розроблені програми розвитку мають більш регламентований системний характер ніж практичний. Через це механізм реалізації результатів аналізу на практиці складний.

Однією з них є програма комплексного дослідження регіонів, яка дозволяє розробляти оптимальні управлінські стратегії як на середньострокову так і на довгострокову перспективу.

Необхідність проведення діагностичного аналізу економічного розвитку регіону серед сукупності регіонів країни обумовлена ще й тим, що рівень економічного розвитку регіону неможливо оцінювати автономно.

Оскільки ринкове середовище значно обмежує пряме господарське втручання у справи економіки, за результатами аналізу застосовують спеціальні механізми — непрямі регулюючі управлінські дії.

Механізм реалізації результатів діагностичного аналізу має забезпечуватися економічними важелями. Серед них найважливішим є формування фінансових ресурсів, які давали б можливість забезпечити здійснення відповідних регіональних програм. Оскільки стратегія діяльності керівництва регіону розробляється в результаті встановлення пріоритетних цілей, діагностичний аналіз розвитку регіону має бути орієнтований не тільки на виявлення проблем, а й базових можливостей регіону. Результатом аналізу може бути виявлення відхилень від нормального стану у розвитку регіону. Після аналізу й оцінки території розробляються конкретні рішення про її використання з визначенням характеру режиму використання тих або інших ділянок території.

Л и т е р а т у р а

1. Поповкін В. А. Регіонально-цілісний підхід в економіці. - К., 1993.
2. Симоненко В. К. Регіональна соціально-економічна політика: сутність, структура, основні напрями реалізації // Економіка України. – 1995.
3. Калітенко А. П., Поповкін В. А. З досвіду економічного районування. – К., 1997.
4. Олійник Я. Б. Регіональна економіка: навч. посіб./ Запотоцький С. П., Кононенко О. Ю., Мельничук А. Л., Пасько В. Ф./ – К.: КНТ, Видавець Фурса С.Я., 2007.

5. Изард У. Методы регионального анализа: введение в науку о регионах. – М., 1966.
6. Таранчул Л. Л., Горленко І. О., Євтушенко Г. І. Розміщення продуктивних сил: Навч. посіб. для ВНЗ. – К., 2000.
7. Гренберг А. Г. Основы региональной экономики: учебник для вузов. – М.: ГУВШЭ, 2000.
8. Ахромкін Е. М. Инновационный механизм управления экономическими ресурсами региона: монография / Е.М. Ахромкин. – Луганск: Изд-во «Ноулидж», 2010.
9. Ахромкін Є. М., Серебряк К. І., Зубенко О. А., Кудріна О. Ю. Пріоритети промислової політики регіону: монографія. – К.: Видавець СНУ ім. В. Даля, 2013.

References

1. Popovkin V. A. Regional'no-cilisnij pidhid v ekonomici. - K., 1993.
2. Simonenko V. K. Regional'na social'no-ekonomichna politika: sutnist', struktura, osnovni naprjami realizacii // Ekonomika Ukraïni. – 1995.
3. Kalitenko A. P., Popovkin V. A. Z dosvidu ekonomichnogo rajonuvannja. – K., 1997.
4. Olijnik Ja. B. Regional'na ekonomika: navch. posib./ Zapotoc'kij S. P., Kononenko O. Ju., Mel'nichuk A. L., Pas'ko V. F./ – K.: KNT, Vidavec' Fursa S.Ja., 2007.
5. Izard U. Metody regional'nogo analiza: vvedenie v nauku o regionah. – M., 1966.
6. Taranchul L. L., Gorlenko I. O., Evtushenko G. I. Rozmishhennja produktivnih sil: Navch. posib. dlja VNZ. – K., 2000.
7. Grenberg A. G. Osnovy regional'noj jekonomiki: uchebnik dlja vuzov. – M.: GUVShJe, 2000.
8. Ahromkin E. M. Innovacionnyj mehanizm upravlenija jekonomicheskimi resursami regiona: monografija / E.M. Ahromkin. – Lugansk: Izd-vo «Noulidzh», 2010.
9. Ahromkin Є. М., Serebrjak K. І., Zubenko O. А., Kudrina O. Ju. Prioriteti promislovoi politiki regionu: monografija. – K.: Vidavec' SNU im. V. Dalja, 2013.

Белоусов Я.И. Диагностический анализ регионального развития: механизм реализации результатов.

В статті досліджено сутність діагностичного аналізу розвитку регіонів, которое способствует созданию непрямых регулирующих моделей управленческого действия, возможности получать информацию о комплексной и всесторонней оценке состояния конкретного региона. Механизм реализации результатов диагностического анализа должен обеспечиваться экономическими рычагами. Среди них важнейшими являются формирования финансовых ресурсов, которые давали бы возможность обеспечить осуществление соответствующих региональных программ. Поскольку стратегия деятельности руководства региона разрабатывается в результате установления приоритетных целей, диагностический анализ развития региона, в первую очередь должен быть ориентирован не только на выявление проблем, но и базовых возможностей региона. Результатом анализа может быть выявление отклонений от нормального состояния в развитии региона. После анализа и оценки территории разрабатываются конкретные решения о ее использовании с определением характера режима использования тех или других участков территории.

Необходимость проведения анализа экономического развития среди совокупности регионов страны обусловлена еще и тем, что уровень экономического развития региона невозможно оценивать автономно.

Ключевые слова: *диагностический анализ, информация, стратегия, развитие, регион, механизм, реализация, результаты.*

Belousov Ja.I. Diagnostic analysis of regional development: mechanism of realization of results.

The article studies the essence of the diagnostic analysis of development of the regions promoting creation of indirect regulating models of administrative action, giving the possibility, to receive information on a complex and comprehensive assessment of a condition of the specific region. The mechanism for realization of results of the diagnostic analysis has to be provided with economic levers. Among them, the major lever is formation of financial resources which would give the chance to provide implementation of the appropriate regional programs acts. As strategy of activity of the management of the region is developed as a result of definition of the priority purposes, the

diagnostic analysis of the region development, first of all has to be focused not only on identification of problems, but also basic possibilities of the region. Identification of deviations from a normal state in region development can be result of the analysis. After the analysis and an assessment of the territory specific solutions for its use with determination, of character of a mode of use of these or those sites of the territory are developed.

Need to analyze the economic development among set of regions of the state are caused also by that level of economic development of the region cannot be estimated independently.

Key words: *diagnostic analysis, information, strategy, development, region, mechanism, realization, results.*

Белоусов Ярослав Игоревич – доцент кафедри кібернетики та комп'ютерних систем Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, м. Сєверодонецьк.

Рецензент: Суворин А. В. – д.т.н., доцент.

Стаття подана 13.01.2015